

Lucas 15¹⁷. "An n-ai a thainig e da
ionnsaidh fhéin, thubhairt e - cia liom
de luchd. tuasdaíl m. Atharsa aig
a' bheil arán gu léir, agus á sheachnadh,
an n-ai a thainig mise 'b'asachadh le
gorta."

Sgeul thaitneach. sgeul a mhic
-struidheil - sgeul air nach ^{tiog} ^{flaighly}
gairseadh na tréinadh, agus air nach
naois am feasd.

Dhruigh i air iuntinnean
dhavine is ghlac i am macmeanna
air leithid de dhóigh is ged a bha i
air a h-athris suas ri da mhile bliadhna,
tha i an sligh cho freagarrach, cho
inait, agus cho baigheil 'sa bha i
air a sheud látha 'chualas i.

Agus cho fad 'sa bhuaileas tóin
air cladaich na' ruitheas allt gu cuan,
gheibh i uidh is meas thlam nan davine.

2

Nach tric a thug i misneach don
fhogaraich, agus a dh'ath-bheathaich i
gràdh na dachaidh ann an cridhe
an diobaraich?

Agus tha i dh'aibhsan a chi, is a thigean,
mar sgàthan is an faicear Dia'naghaidh
Athair a fèitheamh, gu foighidinnach,
dòchachas, ri' chlam easumhail
a thighinn dhachaidh.

Tha fadal air Dia is ionndrain
na chridhe gu am fill na mic-struidheil
dhachaidh, agus is toilachadh leis,
fear an deidh fir dhuibh, phàircinn
a dìreach a bheathaich da h-ionnsaidh.

A nis mheas agus chothromaich trionn
gach ni a veis vinn d'he, agus éigearhais
ar beachdne co-chordadh ris an, cha
thug sinn ro-mhath gu hì crìoch
àraidh an duine Dia ghlòireachadh
is a mhealtuinn gu sìovaidh.

Nochd agus dhearbhadh e le 'bheatha fheir
 quinn bi' glòir an duine 'bhith beo do dhia,
 agus gluasad a réir ordugh a reachd.

Cha robh riarachadh spioraid na
 feis anama ri n'cosuadh air mhodh
 eile.

Labhair Iosa le ughdarras an Athar, ag
 radh - "Is aithne do'n Athair mise, agus is
 aithne dhomhsa ri - Athair". Be' rium -
 sòruichte gràdh an Athar a dhearbhadh
 do'n dhavine - gràdh air nach tuis
 easumhlachd na àramach mistheadh.

"Mas aithne dhuibhse 'tha olc', arís esan,
 "tiodhlacan maithe 'thuit do'n chruinn,
 nach mor is motha 'bheir' ur - Athair,
 a tã air reamh, an Spiorad Naomh
 dh'aibhsan a dh'iarras e"?

A thaobh cuspair a mhic - Struidheil,
 tha e air iunse dhuinn, mar a dhui
 am mac a b' oige mar fhiacaibh air

Athair na bha dligeach dha, fhoitairín
 a chionn guin roibh e airson an dachaidh
 fhogail. Thug Athair dha 'roinn-
 ionnchuidh, agus thug an gille iog seo
 air air fallh, gu sunndach, an lán
 dhuit guin roibh an saoghal aige 'nis
 air sprogan. An nair is guin
 faigheadh e cuidhte riaghailt na
 dachaidh, bha e deir bharaid guin
 tioundadh cuidheall an fhortairín dha
 rathad 'sam bith a thogradh e.

Ach bha liann mar sin a thachair.
 bha roibh a chead fheir aige ro-fhada
 guo na thoisich gnothaichean air
 a dhul cas-mu. sheach air.

Dheirich dha mar a dheirich do
 dh' iona fear eile, bha e air a whealladh
 na 'roghainn. An fear a shavileas
 guin faighear suainbhreas na sith
 le e idheanauh mar a thogras e,

- gheibh e mach a chavchlath luath
na mall.

Thu d'heireadh thall, 'se bhann, guin d'fhuar
'anamianam lamh an nachdar^{ais}, agus
leum iad don diolaid is cha ro bhrian
^{aige} thilleadh air an cumail fo chis.

Ar lean nach bu chis fharmaid am
balach seo an uai a thainig saige air
aité-cosnaidh a ghabhail mar ghille-
fithéalaidh mhuc.

"Mar chroon-lusan maoth sgaoilidh
ailgheasam an t-saoghail iad fhein
fár comhair - ach an uai a ghlacai
am flúir. gheibhear am bairc air
crionadh. Na mar leinneagan
sneachd a thuiteas 'san allt-radh
'eil ach mar fhaileas a sguabas a
ghaosh."

Thithear, ma ta, ann an raon na
raigheachd seo an t-ainne bhronach

6)
gus an t-oir an deire e fheir, ar dha
cùl a chuir ri Dia, agus ^{gabh} spéis da' mhaithreas
a chath.

Ach cha deanas fannid ar Dia, vè mar
a chuireas sinn - buainidh sinn.

Mar uorannach an sgeul seo - is le Dia
a h-uorann. Ghràdhach e sinn an
toiseach, agus ar dhuinn a bhith
ar sgavadh naith le ar peacadh
fheir, chuire a thac ^{naith} chum an rathad
a dheanadh veidh do gach ar leis
an àill tìonndadh a dh'ionnsaidh d'he.

A nis ma ^{dh'} fhoillsich agus ma riochdaich
Cruaidh Dia dhuinn, na phearsa
fheir - ma bha Dia ann an Cruaidh
a deanadh an t-savghail veidh
ris feir, ar gabhadh a chuir a bhith
na b' fhearr na na bu fhearrach
ar peacaich?

Chan arthas do neach ar bith an t Athair,

ach doir Mhac, agus is e gnothach
 àraidh a Mhic aithne 'thoil do na
 h-uile, leis an àill, air a'ghràdh Athair
 dhàith.

Ach béigim doir mhac-struidheil
 tighim da ionnsaidh fhéir; béigim
 dha an suidheachadh san d'fhuarie
 e fhéir a thoil faisear, mair d'inn
 e suas iuntim qu'aghaidh a chui
 air an dachaidh a mhac cho
 suarach an t-átha 'dh'fhag e i.
 Tha bíann gum a chuidhe a bhith san
 oidhirp, a ghabh e an rathad, le a
 'luideagam, peallach, salach, air air
 da ionnsaidh.

Eiridh mi agus théid mi dh'ionnsaidh,
 agus théid mi ris - Athair pheacaich
 mi an aghaidh fhlaithcanais agus sun
 ad laithair-sa, agus chan aoidh mi
 trilleadh qu' goirteadh do mhacsa.

dhìom - dean mi mas aon de d' luchd.
- trasdail."

Cha b'è sin 'iarortas an là 'chru' e.
'chru' rihte. Se bhiam an là ud, 'thois
dhomh mo chòis - is mi mi ris mas a
shogras mi" Ach dh'fhalbh sin, agus
shainig seo.

Tiod an bonn air an tagair a h-aon
agus air feim. chòis an tròcair Dhe!
"Dì is ann le gràs a tha sibh air 'na
tearnadh tre chòideamh: agus sin chan
ann naibh feim: is e tìodhlac Dhe."

Ach co-dhruibh, is ann an Cambanaisch
na maidne na ann an ciaradh an
fheasgair a sharruing an mac seo -
le ceum mall agus le coidhe fann -
d' luth doin dachaidh. rud a tha iongantach
- nach ann a tha 'Athair a feitheamh
air. Chumaid e 'tighinn e, agus is
maith a dh' aithneach ceum a ghlugsaidh.
- a mas an rathadh

9

Tha teachaidh² as aise in là dh' fhall e, agus
tha dauman a shuit air an rathadh airson
fhaicinn a tilleadh.

Do bhrìgh sin - "air dha 'bhlith fathast fad'
'caith, chunnaic Athais e, agus ruith e,
agus shuit e air a mhineal, agus phòg
'se e."

Ma tha an dealbh sin 'nàin samhla air
fàilte Dhe' don pheacach, co' dh'iarraidh
na 'shealladh airson a chor?

Ois cha do rhuas ^{an l. Athair} e, ni 'bhaintaobh a
stigh na fardaise tuilleadh no cosgail
airson a' ghriach a nochdadh don rhuas
a shaoil leis a bhith cuilte, ach a tha
'nis air ais beo, slàn a ritheist.

Ann an luit coimhalachd na carra a
chaillei, thubhairt ar Slanaighear gum
bith aibhneas air neamh airson aon
pheacach a ni aithreachas ri'as motha
na air son naoi denz agus ceithi

fichead fichean aig nach eil fearr air
aithreachas.

Tha e soilleir, mine sin, gu' bheil
fàille is fuan a feitheamh air na h-uile
a thig a dh'ionnsaidh an Athar air
barantas a Mhic.

Ma fhuair sinn geurbheachd air Crìosd
a fulang n' ar n-àite, is aithne dhuinn,
ar is tha sinn a creidsinn ann an
gràdh D'è dhuinn.

An tè a chunnaic Mìc, chunnaic e an
t-Athar mar an ceudna.

Agus co riamh a thionndaidh gu
Dhia t'è sheòladh Chrìosd nach robh
riaraidh le' roghainn?

Is e tagradh Chrìosd gu'n cuir e
gach neach, a chluinneas a thriathran,
agus a n' iad, ceart 'n' an daimh ri
Dhia. Agus, gun teagamh, tuigidh
iad-san a dh'fhoghlumas naith brìgh

agus brach a theagaisg.

Tha sin nìle den t-àon bheachd guin
drinn am mac. struidheil guothach fann saib
an làtha sa phill e dhachaidh.

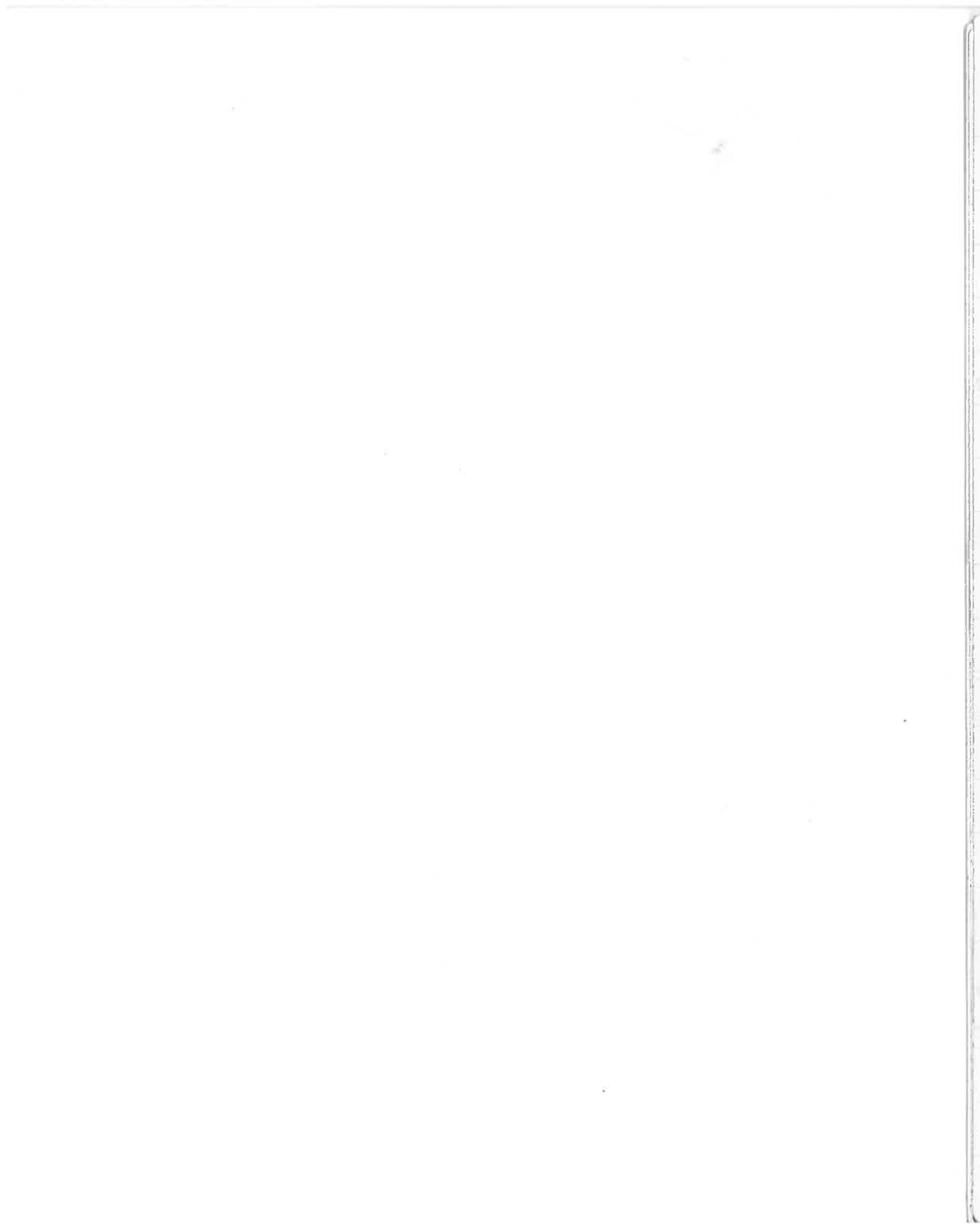
Ach nach e glòcas na h-nìle fear gabhail
ri saor-thìodhlairì Dhi, a gheibhear an
an-asgaidh bloo laimh fhialaidh a Mhic?

Tha cuid a tha cho trang le nithean
ainsireil air dh'igh 's nach' eil mine
aca gu'm maith sìorruidh a thoirt faiceas.

Tha mine aig Slanaigheas an t-saoghail
chum gach neach fhàilteachadh, agus cha
chuireas am feasd as a leth, guin dean
e dìneas, na guin duille tobhair do
shì-àon air bithe a chuireas a chomhairle
ris.

“Dù mar a tha aig an Athair beatha ann
fèin, is amhuil sin, a thug e doin Mhac
beatha 'bhith aig' ann fèin.”

Air an adhbhar sin, mheas am Mac guin

bé 'dhleasanas-sam fearaich a ghairim da
 iomsaidh chum guim faigheadhaid na beatha.
 Tha h-uile a fheagair a ghairim, thug e dhairbh
 cumhachd gu bhith nàn cloinn don Tri as
 aoidhe. Nach ionmholtar, uile gu léir,
 an reachd a shonraich Dea airson pheacach?
 a shearnadh?

Am bheil ioghnadh, ^{oim} airson a ghraidh leis
 an do ghraidhaich e sinne? An do ghluais
 a mhòr-thròcair aighe gach h-avon againn
 le gairdeachas agus tairgealachd?

Tha e tairgim, ^{dhruim} beatha shìorraidh.
 Tha e cuideachd nan uile chum uile-
 -chòirichean cloinne fhaighinn tre chuideachd
 na Mhae. "Bhì is e san ar sìthne, a rinn
 avon dhinn aravon, agus a bhris leis balla-
 -meadonach an eadar-dheallachaidh, agus
 thainig e, agus shearnonaidh e, sìth dhuibhsa
 a bha am fad, agus dhairbh-sam, a bha am fagus.
 Agus trid san tha aravon shìghe againn gu dol
 a steach tre avon Spriod chum an Athar."